

[Undervisningsministeren.]

måde, jeg mener man skal anvende ved uddelingen af lån og legater, er stort set den samme, som man anvender nu.

De tal, jeg her har nævnt, er beregnings-tal, det er det grundlag, man er gået ud fra for at klargøre, hvilken trang til støtte der faktisk foreligger.

Jeg tror dog nok, man vil erkende, at hvis vi holder os til det nævnte beregningsgrundlag, vil de beløb, der her foreslås, ikke vise sig at være overdådige, når man skal tage et rimeligt hensyn til den enkelte students muligheder for at gennemføre sit studium, måske endda inden for en kortere tid, end det tager nu, hvor erhvervsarbejde har en mere fremtrædende plads. Det, der medfører den store forhøjelse af beløbene, er først og fremmest det stigende studentertal, og dernæst at forhøjelsen også må komme uddannelsesområder til gode, som ikke er medtaget i kommissionens beregninger, og som man ikke har samme konkrete oplysninger om. Man har derfor mere skønsomt måttet anslå, hvor meget det eventuelt kan andrage, hvis disse grupper af unge uden for studenternes kreds skal ligestilles med studenterne og have ca. halvdelen af de beløb, der er til rådighed. Hvis dette forhold skal opretholdes nogenlunde i fremtiden, vil der blive brug for betydelige midler, og det tager lovforslaget også hensyn til.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen nævnte spørgsmålet om kollegier. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at dette spørgsmål har nær tilknytning til hele spørgsmålet om studenternes økonomiske stilling, og jeg kan sige, at vi i ministeriet overvejer at finde et grundlag for finansiering af bygning af kollegier i betydeligt større omfang end hidtil; der er for tiden tale om at danne et selskab i forbindelse med bygningen af den ny tekniske højskole, som ikke skulle begrænses til studerende ved polyteknisk læreanstalt, men også skulle kunne komme andre til gode. Jeg håber, at man kan finde frem til et grundlag for en finansiering, som gør det muligt at bygge studenterkollegier i betydeligt større omfang end hidtil.

Jeg tror ikke, at de synspunkter, en student havde fremsat i Berlingske Tidende,

og som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen citerede, kan tages som udtryk for studenternes synspunkter som helhed. De forhandlinger, jeg har ført med repræsentanter for studentersammenslutninger, har i hvert fald givet mig et andet indtryk end det, der kom til udtryk i denne artikel. Jeg tror ikke, man skal tage det for mere, end det er. Jeg tror, at studenterne taget under ét stort set vil være tilfredse med den ordning, der nu foreslås, og jeg mener også, at de har grund til at være det. Med de beløb, der nu stilles til rådighed, mener jeg at det vil være muligt at tage rimelige hensyn, således at enhver ung med evner og anlæg for læsning skal kunne få den uddannelse, han stræber imod, når han selv vil.

Man har også fremdraget spørgsmålet om at udvide legatordningen for gymnasieelever, således at ikke alene unge, der er borte fra deres hjem, kan få legater til rejse og ophold, men også unge, der bor hjemme. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ikke var uenig i denne betragtning. Jeg tror også, det er nødvendigt at tage dette spørgsmål med, og det er derfor, vi har stillet et større beløb til rådighed for gymnasieelever end hidtil.

Venstres og de konservatives lovforslag om beskatningen skal jeg ikke tage stilling til på indeværende tidspunkt; dels var det jo rart at se forslaget indhold, dels har det jo også visse økonomiske konsekvenser. Selve det, at det drejer sig om skattefradrag, skaber på forhånd en ulighed med hensyn til de enkelte forældres mulighed for at udnytte fradraget. Men hvis man kan opfatte det på den måde, at forslaget forudsætter, at man i forvejen har en legatordning og en låneordning, hvorved man kan imødekomme de berettigede ønsker fra befolkningsgrupper, som ellers ikke ville være i stand til at skaffe tilstrækkelige midler til deres børns uddannelse, og hvis skattefradraget ikke får den karakter, at det fortrinsvis kun har interesse for de allerstørste skatteydere, synes jeg, det er et spørgsmål, man må drøfte.

Jeg takker i øvrigt for den tilslutning, der er givet til hovedprincipperne, og jeg håber, at vi ved en udvalgsforhandling kan nå et resultat, som alle partier kan samles om. Det vil være ønskeligt og opløftende, om et